

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: X
bytem X

proti
žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2023, č. j. MHMP 990344/2023/Kou

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2023, č. j. MHMP 990344/2023/Kou (dále též „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu,

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), ve formulaci o způsobu zjištění přestupku změněno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, Oddělení dopravních přestupků (dále jen „*správní orgán I. stupně*“), ze dne 5. 8. 2022, č. j. MC05 161187/2022 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), když ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí podle § 90 odst. 5 správního řádu potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí (dále též „*zákon o silničním provozu*“), kterého se měl dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu. Konkrétně dne 3. 9. 2020 v 18:06 hodin, dne 20. 11. 2020 v 13:28 hodin a dne 26. 5. 2021 v 11:28 hodin bylo prostřednictvím monitorovacího zařízení používaného při monitoringu zón placeného stání na pozemní komunikaci na Kříženeckého náměstí před domem č. 3 v parkovacím úseku Filmařská P5-3516, Praha 5, lokalizováno neoprávněné stání motorového vozidla registrační značky X, jehož neztotožněný řidič bez povolení zastavil a stál v úseku označeném značkou IP 13c „*Parkoviště s parkovacím automatem*“ s dodatkovou tabulkou s textem „*Po-Pá 08 – 20 h nebo s platným parkovacím oprávněním*“, dodatkovou tabulkou s označením parkovacího úseku P5-3516, dodatkovou tabulkou E 8e „*Úsek platnosti*“ a s vodorovným značením V 10d „*Parkovací pruh*“, když se řidič vozidla neřídil bližšími údaji na značce, dodatkové tabulce nebo parkovacím automatu a neuhradil parkovné, čímž porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Za spáchání daného přestupku byla žalobci dle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1500 Kč spolu s povinností uhradit náklady řízení v částce 1000 Kč.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce v první řadě namítal, že změnu provedenou napadeným rozhodnutím žalovaný nijak neodůvodnil, žalobce s důkazem za využití mapového portálu neseznámil a v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu mu neumožnil se vyjádřit, čímž nedodržel požadavky plynoucí z rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 30. 12. 2012, č. j. 9 Ca 144/2009-102.
3. Žalobce rovněž namítal, že přestupek provozovatele vozidla nemůže být hodnocen samostatně, nýbrž se posuzuje v souvislosti s jiným přestupkem. Správní orgán I. stupně i při jednání dne 1. 8. 2022 označil značku na „dopravním značení“ jako značku E 8b, avšak v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu žalobce s touto změnou neseznámil, nadto předmětná značka není ani E 8b, ani E 8e. Žalovaný nesprávně hodnotil postavení vozidla jako stání na placeném parkovišti, když vozidlo ve všech případech stálo proti danému směru jízdy od dopravního značení mimo úsek vozovky. Namontovaná značka E 8e není zobrazena ve vyhlášce č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*vyhláška č. 294/2015 Sb.*“), přičemž vymezení platnosti značek proti směru jízdy je v rozporu s touto vyhláškou, prováděcí předpis k zákonu o silničním provozu nedovoluje kombinaci značek IP 13c a E 8e. Hranice křižovatky ukončuje omezení práva na parkování pro oprávněná vozidla. Značka C 4a „*Přikázaný směr objíždění vlevo*“ je umístěna až za prvním křížením s hlavní komunikací přímo na Kříženeckého náměstí. Řidič by ostrůvek objížděl, pokud by jel na opačnou stranu náměstí. V daném případě ale odbočil doleva před značkou, dojel k ulici Filmařská, otočil se do protisměru a zaparkoval. Po otočení bylo dopravní značení před vozidlem přivrácené

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

hranou tak, že je zcela neviditelné. Při příjezdu z jakéhokoli směru není dopravní značka viditelná na 50 metrů. Ohledně značky E 8b a platnosti dopravního značení chtěl žalobce využít své právo zaručené ve čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a věc konzultovat se znalcem, což mu nebylo umožněno.

4. Dále žalobce namítal, že úředník R. P. neměl v období od 1. do 18. 8. 2022 činit žádné úkony vzhledem k námitce podjatosti, přesto dne 5. 8. 2022 rozhodl o nevykloučení úřednice K., proti níž žalobce podal námitku podjatosti dne 1. 8. 2022. Rozhodnutí o nevykloučení úřednice K. je neplatné stejně jako prvostupňové rozhodnutí. Důvod pro podání návrhu na vyloučení úředníka ani následné rozhodnutí nadřízeného nemá vliv na povinnost úředníka zdržet se dalších úkonů až do rozhodnutí nadřízeného. Žalovaný uváděl žalobce v omyl, když tvrdil, že odvolání proti usnesení o nevykloučení nemají odkladný účinek. Žalobce až do 1. 8. 2022 nevěděl, že u správního orgánu I. stupně stále pracuje úředník P., s nímž se v minulosti setkal ne zrovna v přátelské rovině. Vydala-li úřednice K. prvostupňové rozhodnutí v 10:47 hodin dne 5. 8. 2022, zatímco úředník P. rozhodl o jejím nevykloučení v 8:45 hodin téhož dne, pracovala na dokumentu již předtím, jenom ho pak podepsala a podala k vypravení, čímž je porušena zásada nestrannosti.
5. Žalobce rovněž namítal, že žalovaný značku A nesprávně označil za značku IP 13c, neboť v příloze č. 5 vyhlášky č. 294/2015 Sb. se značka vyskytuje jen v provedení bez symbolu. Také v dalších přílohách vyhlášky nemá řidič možnost zjistit význam značky, a tudíž nemůže být nucen se jí řídit. U značky B není vysvětleno, co znamená text „Po – Pá 08–20 h“ jakož i text „Oblast 5, 6“. Značka C nemá oporu ve vyhlášce č. 294/2015 Sb., její význam si řidič nemá kde zjistit, pojem „*www.mpla.cz*“ na tabulce neexistuje, pojem „*virtuální parkovací hodiny*“ není rozveden a po zavolání na uvedené telefonní číslo se ozve hlášení, že volané číslo neexistuje. Značka D není doplňkovou tabulkou E 8e „*Úsek platnosti*“, poněvadž ve svém středu nemá symbol svislé čáry a na obou ramenech absentuje číselný údaj o délce platnosti. Značka E 8e smí být kombinována jenom se značkou IP 11a a vyznačená délka platnosti u ní nemůže být nahrazena vodorovným značením. Na značce IP 13c ani na dodatkových tabulkách není uvedena poloha parkovacího automatu, co se týče parkovacího automatu na opačné straně Kříženeckého náměstí, výhledu z místa stání na něj brání hustá vegetace. Tento automat je situován v jiném parkovacím úseku a řidič nemá možnost zjistit, zda je příslušný k parkovacímu úseku, kde zastavil.
6. Žalobce také namítal, že se městská policie nepodílela na monitoringu placených parkovišť. Společnost ELTODO nasnímala stojící vozidla, fotografie zpracovala, třídila a vyhodnotila, čímž nahrazovala činnost náležející jen Policii ČR či městské policii. Pro udělení pokuty musí být použito pouze stanovené měřidlo, které však v daném případě podle žalovaného nebylo měřidlem ve smyslu § 3 písm. b) zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ačkoli zaznamenávalo časové údaje měření. Okamžik pořízení fotografií není prokázán zákonným způsobem, předložené snímky jsou pouze na papíře bez jakéhokoli důkazu o nezmanipulování. Městská část Praha 5 ani Hlavní město Praha nevlastní živnostenský list k provozování placeného parkoviště. Žalobce se závěrem domnívá, že uznání alespoň jednoho žalobního bodu postačí ke zrušení napadeného rozhodnutí.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul průběh řízení. Konstatoval, že žalobce opakovaně uvádí námitky z pozice řidiče motorového vozidla, a tak rozporuje přestupek, jehož by se

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

jinak dopustil řidič, a nikoli provozovatel vozidla. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2016, sp. zn. 8 As 156/2016, podle něhož by prokazování, zda jednání řidiče bylo rozporné se zákonem v řízení o správním deliktu provozovatele vozidla, bylo v rozporu se subsidiaritou odpovědnosti za správní delikt provozovatele vozidla vůči odpovědnosti za přestupek. Nařízení č. 19/2017 Sb., kterým se vymezují oblasti hlavního města Prahy, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy, bylo vydáno Radou hlavního města Prahy dne 2. 7. 2017, takže námitka nedisponováním živnostenského oprávnění k provozování je lichá. Ohledně významu značky IP 13c se Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku ze dne 16. 3. 2020, č. j. 1 As 412/2019-32, když tato značka sama o sobě stanovuje povinnost zaplatit parkovné. K presumpci správnosti dopravních značek se Nejvyšší správní soud vyjádřil v rozsudku ze dne 29. 8. 2019, č. j. 4 As 252/2019-42, podle něhož účastník provozu na pozemních komunikacích nesmí sám činit soudy o zákonnosti značky a rozhodnout se, jestli se zákazem vyjádřeným danou značkou bude řídit. Odkaz na www.mapy.cz ohledně umístění dopravního značení není novým důkazem v odvolacím řízení, žalovaný totiž jen vycházel ze spisového materiálu stran umístění značek. Monitorovací vozidlo společnosti ELTODO neprovádí zaměření vozidla, jedná se jen o polohu monitorovaného vozidla. Při podezření na neuhrazení parkovacího poplatku vyhodnocuje pořízenou fotodokumentaci Městská policie hlavního města Prahy, zatímco společnost ELTODO toliko zajišťuje technickou stránku. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV.

Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu bylo zjištěno, že je žalobci kladeno za vinu, že jako provozovatel motorového vozidla nezajistil, aby při užití motorového vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích.
9. Součástí správního spisu jsou tři oznámení o přestupku ze dne 10. 9. 2020, ze dne 27. 11. 2020 a ze dne 4. 6. 2021, podle nichž shodně v lokalitě Filmařská, Praha 5, dne 3. 9. 2020 v 18:06 hodin, dne 20. 11. 2020 v 13:28 hodin a dne 26. 5. 2021 v 11:28 hodin bylo technickým prostředkem používaným při dohledu nad dodržováním pravidel parkování v systému zón placeného stání zadokumentováno neoprávněné stání motorového vozidla Dacia, registrační značky X, jehož nezjištěný řidič porušil § 4 písm. c) a § 27 odst. 1 písm. o) zákona o silničním provozu, když ve fialové zóně (CIS) parkoval bez platného parkovacího oprávnění, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Přílohu oznámení tvoří fotodokumentace, situační mapky a uvedení času a lokalizace místa dle souřadnic GPS. Žalobci coby provozovateli byly ve dnech 16. 10. 2020, 16. 12. 2020 a 10. 6. 2021 zaslány výzvy k uhrazení pokuty shodně v částkách po 500 Kč. V kartě vozidla registrační značky X je žalobce uveden jakožto provozovatel i vlastník tohoto vozidla.
10. Jelikož žalobce nereagoval na výzvy, nesdělil údaje řidiče ani nedoložil jiné dokumenty, na jejichž základě by správní orgán I. stupně mohl učinit šetření ke zjištění osoby řidiče, byla usnesením ze dne 5. 8. 2021 věc projednávání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu odložena.
11. Správní orgán I. stupně příkazem ze dne 5. 8. 2021, doručeným dne 6. 8. 2021, shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu a uložil mu pokutu ve výši 1500 Kč. Žalobce totiž jako provozovatel motorového vozidla v rozporu s §

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu. Dne 3. 9. 2020 v 18:06 hodin, dne 20. 11. 2020 v 13:28 hodin a dne 26. 5. 2021 v 11:28 hodin bylo prostřednictvím monitorovacího zařízení používaného při monitoringu zón placeného stání na pozemní komunikaci na Kříženeckého náměstí před domem č. 3 v parkovacím úseku Filmařská P5-3516, Praha 5, lokalizováno neoprávněné stání motorového vozidla registrační značky X, jehož neztotožněný řidič bez povolení zastavil a stál v úseku označeném značkou IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“, když řidič vozidla porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona.

12. Poněvadž žalobce dne 16. 8. 2021 podal proti příkazu odpor, byl žalobce přípisem ze dne 10. 11. 2021 předvolán k ústnímu jednání o přestupku na den 1. 12. 2021. Jak je zřejmé z protokolu z jednání, žalobce se k němu dostavil a vznesl námitku podjatosti proti oprávněné úřední osobě Ing. R. K. Při ústním jednání správní orgán I. stupně provedl dokazování oznámeními o přestupcích, snímky zaparkovaného motorového vozidla a dopravní značky 13c, plánky parkovacího úseku a výpisy z centrálního informačního systému o neuhrazení parkovacího poplatku. Usnesením vedoucího oddělení Ing. R. P. ze dne 1. 12. 2021 (následně potvrzeným rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 1. 2022) bylo rozhodnuto, že Ing. R. K. není vyloučena z projednávání přestupků, kterých se měl žalobce dopustit. Dne 9. 3. 2022 se žalobce dostavil k nahlédnutí do spisu, přičemž jak vyplývá ze záznamu, žádal o vyloučení Ing. R. P. a Ing. R. K.; tvrdil také, že vozidlo nestálo v placené zóně, když značení v této lokalitě přerušuje křižovatka. Dále poukázal na to, že ač opakovaně oznamoval správnímu orgánu, že hodlá pořizovat audiozáznam, správní orgán mu v tom bránil, aniž vysvětlil důvod tohoto postupu. Měl za to, že tímto jednáním byl zkrácen na svých zákonných právech.
13. Rozhodnutím ze dne 11. 4. 2022, které bylo žalobci doručeno dne 20. 4. 2022, správní orgán I. stupně shledal žalobce vinným z přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu (skutkové okolnosti spáchání přestupku již byly popsány výše) a uložil mu pokutu ve výši 1500 Kč spolu s povinností nahradit náklady řízení. V odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán I. stupně nejprve zrekapituloval průběh správního řízení a důkazní prostředky včetně závěrů z nich vyvozených, dále zhodnotil splnění podmínek pro zahájení řízení o přestupku a konstatoval a popsal naplnění znaků přestupku a na závěr uvedl úvahy, které ho vedly ke stanovení uvedeného správního trestu. Správní orgán I. stupně přihlédl ke skutečnosti, že se k odpovědnosti za předmětný přestupek zavinění nevyžaduje. V rámci úvah při ukládání správního trestu shledal dostačujícím vyměření pokuty na dolní hranici zákonného rozpětí.
14. Dne 4. 5. 2022 podal žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž namítal nesprávné uvedení místa stání vozidla a vyjadřoval se k dopravnímu značení, automatickému technickému prostředku, měřidlu a nemožnosti zaplatit parkovné.
15. Žalovaný o odvolání rozhodl dne 22. 6. 2022 pod č. j.: MHMP 1038361/2022/Kou, s doručením dne 23. 6. 2022, když prvostupňové rozhodnutí ze dne 11. 4. 2022 zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Skutková věta totiž neobsahovala údaje k celkové sestavě svislého dopravního značení, absentovaly-li užití dodatkové tabulky E 8b, tabulka s označením parkovacího úseku a popis vodorovného značení V 10d. Z fotografií bylo zřejmé, že vodorovné značení je ve směru od domu č. 3 na Kříženeckého náměstí do ulice Filmařské přerušené, pročez se nedalo určit, zda vozidlo stojí ještě v působnosti svislé dopravní značky IP 13c, či již v jiném parkovacím úseku.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

16. Při opětovném seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí dne 1. 8. 2022 byly provedeny důkazy stanoviskem silničního úřadu k místní úpravě provozu na Kříženeckého náměstí, záběry svislého dopravního značení IP 13c s dodatkovou tabulkou a mapou parkovacího úseku P5-3516. Žalobce namítal neexistenci značky IP 13c ve vyhlášce č. 294/2015 Sb. ani v příslušné technické normě, upozornil na nesrozumitelnost dodatkové tabulky pod touto údajnou značkou a tvrdil, že se v parkovacím úseku Filmařské ulice, kde bylo zaevidováno stání vozidla, nenachází parkovací automat. Žalobce vznesl námitku podjatosti Ing. R. K., o níž vedoucí oddělení dopravních přestupků správního orgánu I. stupně rozhodl usnesením ze dne 4. 8. 2022 tak, že dotyčná referentka není vyloučena z projednávání přestupků (shodná usnesení byla vydána i ve vztahu k Bc. Ivaně Bukové a všem úředním osobám správního orgánu I. stupně, odvolání proti těmto usnesením byla zamítnuta rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 2. 2023). Žalobce dále navrhl vyloučení nadřízeného úředníka Ing. R. P. z důvodu zaujatosti vůči osobě žalobce, neboť při minulém jednání na dotaz, z jakého důvodu si nemůže jednání nahrávat, prohlásil: „protože jsem to řekl“. O nevykloučení Ing. R. P. byl žalobce informován sdělením ze dne 17.8.2022, kdy námitka podjatosti vůči uvedené osobě byla shledána jako opožděně uplatněná.
17. Správní orgán I. stupně vydal dne 5. 8. 2022 rozhodnutí, jímž žalobce shledal vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu. Jmenovitě dne 3. 9. 2020 v 18:06 hodin, dne 20. 11. 2020 v 13:28 hodin a dne 26. 5. 2021 v 11:28 hodin bylo prostřednictvím monitorovacího zařízení používaného při monitoringu zón placeného stání na pozemní komunikaci na Kříženeckého náměstí před domem č. 3 v parkovacím úseku Filmařská P5-3516, Praha 5, lokalizováno neoprávněné stání motorového vozidla registrační značky X, jehož neztotožněný řidič bez povolení zastavil a stál v úseku označeném značkou IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“ s dodatkovou tabulkou s textem „Po-Pá 08 – 20 h nebo s platným parkovacím oprávněním“, dodatkovou tabulkou s označením parkovacího úseku P5-3516, dodatkovou tabulkou E 8e „Úsek platnosti“ a s vodorovným značením V 10d „Parkovací pruh“, když se řidič vozidla neřídil bližšími údaji na značce, dodatkové tabulce nebo parkovacím automatu a neuhradil parkovné, čímž porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Za spáchání daného přestupku byla žalobci dle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1500 Kč spolu s povinností uhradit náklady řízení v částce 1000 Kč. V odůvodnění byly popsány průběh správního řízení a důkazní prostředky včetně závěrů z nich vyvozených, jakož i naplnění znaků přestupku. Správní orgán I. stupně sice shledal více porušení pravidel silničního provozu, nicméně pokutu znovu stanovil na dolní hranici zákonného rozpětí, neboť i tato pokuta postačí k nápravě.
18. Dne 22. 8. 2022 žalobce podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, v němž sdělil, že nedošlo k prokázání přestupku. Namítal porušení § 36 odst. 3 správního řádu, nesprávnou interpretaci dopravního značení, neviditelnost dopravního značení při příjezdu na místo přestupku, porušení práva dle čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, neplatnost či nesrozumitelnost značek, nemožnost zaplatit parkovací poplatek, nezákonné zjišťování přestupků soukromou společností a nepřezkoumatelnost fotografií.
19. Žalovaný vydal dne 11. 5. 2023 napadené rozhodnutí, jímž pozměnil formulaci o způsobu zjištění přestupku uvedenou ve výroku prvostupňového rozhodnutí, ve zbytku bylo toto

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

rozhodnutí zcela potvrzeno. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení a dále věnoval pozornost učinění nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, jemuž předchází odložení věci přestupku řidiče. V postupu správního orgánu I. stupně ani ve vyhodnocení jednotlivých oznámení o přestupku, fotodokumentací, situačních plánek, výpisů z centrálního informačního systému či výzev provozovateli vozidla nenalezl pochybení. Poté se zabýval dílčími odvolacími námitkami, aby nakonec shrnul, že správní orgán I. stupně ve všech případech dostatečně zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti; ve spisu se nachází dostatek podkladů ke zjištění skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku a důkazní prostředky vytvářejí uzavřený celek.

V.

Jednání soudu a právní posouzení věci soudem

20. Při jednání u Městského soudu v Praze dne 26. 9. 2024 žalobce argumentoval shodně jako v podané žalobě a na podporu svých tvrzení týkajících se postavení vozidla a dopravního značení v místě spáchání předmětných přestupů a jeho okolí navrhl doplnění dokazování fotodokumentací, záznamem z palubní kamery z pohledu řidiče a znaleckým posudkem. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
21. Zástupkyně žalovaného s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě navrhla zamítnutí žaloby.
22. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že není důvodná.
23. Podle ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.
24. Podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.
25. Podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.
26. Podle ustanovení § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10 000 Kč.
27. Podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, za přestupek se uloží pokuta od 1500 Kč do 2500 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 1 a 4 a písm. k).

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

28. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným ani nedostatečně odůvodněným. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou, která souvisí s nedodržením požadavků kladených procesním právním předpisem na výrok a odůvodnění rozhodnutí. Ty jsou upraveny především v § 68 odst. 2, 3 a § 90 správního řádu. S nepřezkoumatelností je spojena i otázka, zda se správní orgán zabýval veškerými skutečnostmi rozhodnými pro posouzení věci. Rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné tehdy, není-li zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaný vycházel, z jakých podkladů rozhodnutí tyto skutkové závěry učinil a jakými úvahami se řídil při hodnocení podkladů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 6 Ads 87/2006-36). Z tohoto hlediska působí nepřezkoumatelnost rozhodnutí, pakliže správní orgán v rozhodnutí neuvede podklady rozhodnutí, z nichž dovodil skutkové závěry (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 4 Azs 55/2003-51), či jestliže nevypořádal rozpory mezi shromážděnými podklady, tzn., nevysvětlil, proč upřednostnil podklady svědčící o určitém skutkovém závěru na úkor podkladů svědčících o odlišném skutkovém závěru (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 5 A 48/2001-47). Nepřezkoumatelnost zakládají též nedostatky spočívající v tom, že není zřejmé, jakou právní normu (popř. jaký právní předpis a v jakém časovém znění) správní orgán na věc aplikoval, jak tuto právní normu vyložil a z jakých důvodů má za to, že s ohledem na skutkové okolnosti daného případu na něj lze tuto normu aplikovat. Žádné pochybení ve vyjmenovaných aspektech nepřezkoumatelnosti přitom napadené rozhodnutí nezatěžuje. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí soud neshledal ani z pohledu nevypořádání se žalovaného s odvolacími námitkami žalobce.
29. Před věcným vypořádáním žalobních námitek Městský soud v Praze považuje z důvodu obsáhlosti žalobních tvrzení za vhodné poznamenat, že podle konstantní judikatury není úkolem správního soudu reagovat na každý dílčí argument uplatněný v podání a ten obsáhle vyvrátit; úkolem soudu je uchopit obsah a smysl argumentace a vypořádat se s ní (podpůrně srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn.: IV. ÚS 201/04, I. ÚS 729/2000, I. ÚS 116/05, IV. ÚS 787/06, ÚS 989/08, III. ÚS 961/09, IV. ÚS 919/14). Jmenovitě v nálezu ze dne 12. 2. 2009 vydaném pod sp. zn.: III. ÚS 989/08 Ústavní soud uvedl, že *„není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.“* (srov. také rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014–43, či ze dne 24. 1. 2019, č. j. 7 As 458/2018–27).
30. Povahou přestupku provozovatele vozidla podle § 125f zákona o silničním provozu se zabýval Ústavní soud ve svém nálezu pléna ze dne 16. 5. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 15/16, když především vyhodnotil, že tato právní úprava neodporuje ústavnímu pořádku. Pokud jde o přípustnost objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla z hlediska ústavního požadavku splnitelnosti právní povinnosti, Ústavní soud v odst. 60 a 61 nálezu dospěl k závěru, že *„objektivní odpovědnost není nepřípustným ani nijak neobvyklým právním institutem. Jakkoliv lze zásadu, že každý odpovídá jen za své vlastní jednání, považovat za jakési přirozené východisko odpovědnostních právních vztahů, efektivní regulace některých oblastí lidského jednání může v tomto ohledu vyžadovat zvláštní úpravu. Účel objektivní odpovědnosti se pak může lišit v závislosti na předmětu právní úpravy. Zpravidla bude spočívat ve snaze o nalezení spravedlivé rovnováhy mezi právy a povinnostmi účastníků některých právních vztahů, případně v zjednodušení a zpřehlednění právních vztahů mezi dotčenými subjekty, aby lépe odpovídaly jejich praktickým potřebám. Stanovení objektivní odpovědnosti není vyloučeno ani ve správním právu. Správní delikty, jichž se pachatel dopustí nesplněním povinnosti bez ohledu na zavinění,*

mají své opodstatnění zejména v případech, kdy je regulován určitý provoz, respektive určitá kvalifikovaná činnost, na níž se může podílet větší počet osob. Není podstatné, jakým způsobem povinný subjekt zajistí splnění určité povinnosti, ale výlučně to, zda došlo nebo nedošlo k jejímu porušení.“

31. V souvislosti se subsidiaritou stíhání správního deliktu provozovatele vozidla (§ 125f odst. 1 zákona o silničním provozu) vůči stíhání příslušného přestupku řidiče vozidla (§ 125f odst. 4, § 125h téhož zákona) Ústavní soud v odst. 67 nálezu uvedl: „*Pokud ale dojde k zahájení řízení o uložení pokuty za správní delikt, je tím podle § 125g odst. 1 tohoto zákona – s výjimkou zproštění odpovědnosti provozovatele vozidla podle jeho § 125f odst. 5 – vyloučeno zahájení řízení o přestupku pro stejné porušení povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích.*“ K možnosti liberace provozovatele vozidla Ústavní soud v odst. 75 nálezu podotkl: „*Odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu je věcně opodstatněna tím, že právě na provozovateli vozidla, kterým je buď vlastník, nebo jiná osoba se souhlasem vlastníka, zpravidla závisí, kdo vozidlo užívá. To, že zákonná úprava předpokládá možnost provozovatele vozidla ovlivnit osobu jeho řidiče, je patrné i z § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu. Toto ustanovení vylučuje jeho odpovědnost za správní delikt v případech odcizení vozidla, nebo změny vlastníka, jestliže bylo požádáno o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel.*“ Ústavní soud v neposlední řadě v odst. 79 nálezu zdůraznil, že „*důvod, pro který zákonodárce přistoupil ke stanovení objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla nad rámec již existující úpravy přestupků podle zákona o silničním provozu, spočívá ve snaze odstranit stav, kdy některé z těchto přestupků nebylo možné ve velkém počtu případů postihovat. Bylo sice spolehlivě prokázáno, že se přestupek stal, chyběly však účinné prostředky ke zjištění osoby řidiče, který se ho měl dopustit. Automatizované technické prostředky často nezaznamenaly pachatele, nebo jej nezaznamenaly natolik ostře, aby jej bylo možno ztotožnit s konkrétní osobou. V případě neoprávněného zastavení nebo stání pak bránila identifikaci řidiče jeho nepřítomnost. Jiné možnosti zjištění osoby řidiče byly zpravidla velmi omezené. Přehled o tom, kdo vozidlo užíval, by nicméně vždy měl mít jeho provozovatel.*“
32. Soud v návaznosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2019, č. j. 1 As 318/2018-41, konstatuje, že odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu je odpovědností objektivní, u níž se nezkoumá existence zavinění, přičemž tato odpovědnost výslovně váže provozovatele vozidla. Objektivní odpovědnost provozovatele vozidla nastupuje až subsidiárně, pokud nelze jako viníka přestupku určit konkrétního řidiče vozidla. V projednávané věci byla splněna podmínka projednání správního deliktu provozovatele vozidla podle § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu. Žalobce byl k podání vysvětlení vyzván (v souladu s § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu) výzvami k úhradě podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu ze dne 16. 10. 2020, 16. 12. 2020 a 10. 6. 2021. Na tyto výzvy však nijak nereagoval, resp. nesdělil údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Správní orgán I. stupně v dané věci neměl – bez označení řidiče provozovatelem vozidla a za neexistence jiných podkladů vedoucích k možnosti určení konkrétního řidiče – reálnou příležitost zjistit přestupce. Postup, kterým správní orgán I. stupně věc odložil a zahájil správní řízení o správním deliktu podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, byl proto zcela správný.
33. Žalovaný zmiňoval rozsudek Nejvyššího správního soudu dne 28. 11. 2016, č. j. 8 As 156/2016-35, dle něhož nelze po správních orgánech povinně vyžadovat, aby v řízení o správním deliktu zjišťovaly, zda byly naplněny všechny předpoklady přestupkové odpovědnosti řidiče vozidla. Podobně v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As

110/2015-46, je uvedeno, že „bylo by proti smyslu úpravy správního deliktu provozovatele vozidla vyžadovat po správních orgánech rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případné označení řidiče provozovatelem vozidla k výzvě podle § 125b odst. 6 zákona o silničním provozu zjevně nevede, resp. nemůže vést k nalezení a usvědčení pachatele přestupku“. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že ačkoliv byl projednáván přestupek provozovatele motorového vozidla, vypořádal se žalovaný se všemi námitkami žalobce, které tento uplatňoval z pozice řidiče motorového vozidla, když rozporoval polohu automobilu a dopravní značení.

34. Pokud se jedná o skutkový stav, je ze spisového materiálu zřejmé, že k jednotlivým dílčím jednáním byly vedle oznámení o přestupku zařazeny výpisy z centrálního informačního systému potvrzující neuhrazení parkovacího poplatku, fotografie motorového vozidla registrační značky X, kdy registrační značka je nepřehlednutelná stejně jako tabulka s číslem domu v pozadí. Dále byly připojeny snímky značky IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“ s dodatkovou tabulkou s textem „Po-Pá 08–20 h nebo s platným parkovacím oprávněním“, dodatkovou tabulkou s označením parkovacího úseku P5-3516, dodatkovou tabulkou E 8e „Úsek platnosti“ a s vodorovným značením V 10d „Parkovací pruh“, které doprovázejí lokalizační údaje ze sítě GPS a plánky místa přestupku. Podle názoru soudu měly správní orgány k dispozici relevantní a plně dostačující podklady týkající se neoprávněného stání, a to ke všem třem případům. Žalobou napadené rozhodnutí tudíž nepochybně má oporu ve správním spisu. Zároveň ze spisu neplyne žádný liberační důvod žalobce coby provozovatele vozidla, ostatně žalobce ani neargumentoval žádnou z okolností vypočtených ve výše citovaném nálezu Ústavního soudu.
35. Jde-li o změnu výroku rozhodnutí, jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 6. 2007, č. j. 8 As 30/2006-88, „*Nic nebrání orgánu rozhodujícímu o odvolání, aby ve výroku rozhodnutí změnil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nejen v případě, že dospěje k závěru, že toto rozhodnutí je po věcné stránce vadné, ale i tehdy, pokud shledá, že výrok rozhodnutí je nutno nabravit obsahově shodným, ale lépe formulovaným výrokem.*“ Jednotlivá jednání nebyla zjištěna hlídkou Městské policie hlavního města Prahy, ale prostřednictvím monitorovacího zařízení, načež byla vyhodnocena a oznámena správnímu orgánu I. stupně ze strany Městské policie hlavního města Prahy. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odstranil zřejmou nesprávnost obsaženou v prvostupňovém rozhodnutí, když však z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je zřejmý fakt dokumentace neoprávněného stání externím subjektem. Nejedná se o změnu založenou novými poznatky, které by správní orgán I. stupně neměl k dispozici. Žalovaný tuto změnu v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádně odůvodnil a opodstatněně poznamenal, že jeho postup je přípustný, neboť rozhodnutí správního orgánu I. stupně a odvolacího správního orgánu tvoří jeden celek.
36. Dle § 36 odst. 3 věty první správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.* V daném případě byl žalobce řádně předvolán k ústnímu jednání dne 1. 8. 2022, přičemž v předvolání k ústnímu jednání byl výslovně poučen o tom, že mu bude během jeho průběhu umožněno seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Následně bylo dokazování ukončeno; správní spis byl toliko doplněn o podklady, jež zaslal sám žalobce dne 3. 8. 2022. Žalovaný sice konstatoval, že v souvislosti s odvolacím tvrzením o nemožnosti uhradit parkovací poplatek nahlédl do mapového portálu www.mapy.cz, nicméně žádnou listinu do spisu nezaložil, pročez spisový

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

materiál nebyl rozšířen o nový důkaz. Odkazem na náhled do mapové aplikace odvolací orgán pouze podpořil skutečnosti zjištěné v průběhu správního řízení, které žalobce nerozporoval. Jednalo se konkrétně o zjištění, že parkovací automat je umístěn na Kříženeckého náměstí. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009-243, č. 2073/2010 Sb. NSS, plyne, že účastník řízení má být o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí poučen tak, aby věděl, kdy budou všechny podklady shromážděny ve spisu. Účelem seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí je „*právě možnost účastníka seznámit se s obsahem správního spisu v době bezprostředně předcházející vydání rozhodnutí, tj. v době, kdy mezi seznámením se s podklady a vydáním rozhodnutí již není správní spis o další důkazní prostředky doplňován*“. Předpokladem užití § 36 odst. 3 správního řádu po skončení ústního jednání je situace, kdy skutkový stav doznal změn, zejména byly provedeny důkazy, o nichž účastník neví (srov. již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 8 Afs 21/2009, anebo rozsudek ze dne 9. 10. 2013, č. j. 1 As 85/2013-51, bod 30). Judikatura vychází z teze, že právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí patří mezi stěžejní procesní práva účastníka správního řízení; na ústavní rovině je garantováno článkem 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2011, č. j. 2 As 60/2011-101, bod 24). Judikatura správních soudů rovněž důsledně chrání účastníky, jejichž práva na seznámení se spisem byla skutečně porušena (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2016, č. j. 9 As 226/2015-44, č. 3408/2016 Sb. NSS, body 26-36). Vzhledem k tomu, že spisový materiál nebyl po ústním jednání doplněn o další důkazy a žalobci byla poskytnuta možnost seznámit se a vyjádřit se ke shromážděným podkladům pro vydání rozhodnutí, námitku žalobce, že byl zkrácen na svých právech neprovedením úkonu dle § 36 odst. 3 správního řádu, byla mu odňata jedna instance ve správním řízení a tedy došlo k porušení práva na spravedlivý proces, soud nepovažuje za důvodnou.

37. Každý účastník provozu na pozemních komunikacích je ve smyslu § 4 písm. c) zákona o silničním provozu povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace. Význam dopravní značky IP 13c je uveden ve vyhlášce č. 294/2015 Sb., dle níž označuje „*Parkoviště s parkovacím automatem*“, přičemž řidič se musí řídit údaji na značce, dodatkové tabulce nebo na parkovacím automatu (hodinách). Nejvyšší správní soud uvedl v rozsudku ze dne 16. 3. 2020, č. j. 1 As 412/2019-32: „*Dopravní značka IP 13c je informativní provozní značkou, která označuje placené parkoviště; řidič se přitom musí řídit údaji na značce, dodatkové tabulce nebo na parkovacím automatu (hodinách)*.“ [...] „*Co se týče stěžovatelova tvrzení, že porušení povinnosti hradit parkovné lze dovodit pouze ve spojení s prokázáním zpoplatnění parkování podle § 23 zákona o pozemních komunikacích, soud připomíná závěry rozsudku ze dne 28. 8. 2019, č. j. 2 As 310/2018-17, podle kterého není pravdou, že značka IP 13c, „nenormuje nic“.* Soud zde dovodil, že tato značka již sama o sobě stanovuje povinnost zaplatit parkovné (dle podmínek uvedených na značce, dodatkové tabulce nebo parkovacím automatu). Námitka, že bylo povinností správních orgánů zkoumat naplnění podmínek podle § 23 zákona o pozemních komunikacích, proto není důvodná, neboť stěžovatelova povinnost hradit parkovné plynula přímo z dopravní značky IP 13c.“ Pokud je řidič povinen se řídit dopravním značením, jak stanovuje zákon o silničním provozu, a místo spáchání správního deliktu bylo prokazatelně osazeno uvedenou značkou, byl řidič vozidla povinen se touto značkou řídit a měl uhradit parkovné. Z výpisů z centrálního informačního systému je zřejmé, že parkovací poplatek nebyl uhrazen ani v jednom ze tří případů. Žalobci je tedy správně kladeno za vinu, že nezajistil coby provozovatel vozidla, aby řidič předmětného vozidla dodržoval své

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

povinnosti a pravidla provozu na pozemních komunikacích ve smyslu § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, resp. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, tj. aby se řídil shora označenou značkou při stání na parkovišti s parkovacím automatem. Správní orgán založil do spisu fotografie předmětné značky i místa, kde bylo zaparkováno vozidlo žalobce. Dopravní značení nevykazuje žádné vady, na jedné z dopravních značek je vyznačen časový úsek, v jehož rozmezí je uvedené parkoviště zpoplatněno. S ohledem na zásadu ignoratia legis non excusat se žalobce nemůže ospravedlňovat, že neví, co značka IP 13c symbolizuje a k čemu jej zavazuje. Z fotodokumentace založené ve spisu navíc plyne, že předmětná značka byla jasně a plně viditelná, nebyla kupř. zakrytá spadaným listím či nánosem sněhu. Žalobce z ní nikterak nemohl vyvodit, že by se mohlo jednat o značku, kterou by nebylo třeba respektovat. Pokud by však skutečně nějaké pochybnosti měl, jednalo by se toliko o jeho soukromý názor, který mu však neumožňuje porušovat veřejnoprávní pravidla. Ze zákona o silničním provozu, prováděcích předpisů ani z jiných právních předpisů nelze dovodit, že by účastník provozu na pozemních komunikacích sám mohl činit soudy o zákonnosti dopravní značky a na základě svého hodnocení se rozhodnout, zda se značkou bude či nebude řídit. V rozsudku ze dne 18. 7. 2009, č. j. 1 AOs 1/2012-30, Nejvyšší správní soud konstatoval, že *„povaha silničního provozu zpravidla jeho účastníkům neumožňuje vést dispute ohledně významu, platnosti či opodstatněnosti té které dopravní značky; zákon naopak v § 4 písm. c) stanovuje bezpodmínečnou povinnost všech účastníků provozu řídit se těmito značkami. Tato povinnost nepochybně vzniká právě okamžikem, kdy je taková dopravní značka umístěna v terénu: od této chvíle je zřejmý její význam a platnost, a především se stává součástí systému pravidel silničního provozu.“* Nebylo proto namístě, aby neztotožněný řidič v posuzované věci dopravní značku IP 13c nerespektoval.

38. Dodatkovými tabulkami se zabývá § 63 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, ze kterého vyplývá, že dodatkové tabulky jsou svislé dopravní značky, které zpřesňují, doplňují nebo omezují význam dopravní značky, pod kterou jsou umístěny. Podle soudu z citovaného ustanovení jasně vyplývá, že dodatkovou tabulkou nelze bez dalšího stanovit zcela novou, od dopravní značky, pod kterou jsou umístěny, odlišnou povinnost. Pokud má mít dodatková tabulka odlišný obsah než dopravní značka, pod kterou je umístěna, musí to být výslovně v právním předpisu upraveno. V příloze k vyhlášce č. 294/2015 Sb. se k dodatkové tabulce E 13 stanoví, že vhodným nápisem nebo symbolem uvedeným na dodatkové tabulce je zpřesněn nebo omezen význam dopravní značky, pod kterou je dodatková tabulka umístěna. Text *„Po – Pá 08-20 h nebo s platným parkovacím oprávněním oblast 5,6“* soud shledává zcela srozumitelným. Formát zápisu *„Po – Pá 08–20 h“* se na dodatkových tabulkách běžně používá po celé České republice, neboť počáteční písmena představují všeobecně používané zkratky dnů v týdnu, časové údaje potom vymezují dobu v předmětných dnech, na níž se vztahuje povinnost uhradit parkovací poplatek. Vyhláška č. 294/2015 Sb. ani jiný právní předpis přitom nezakazují provádění zápisů na dodatkových tabulkách zkratkami tím, že by zaváděly povinnost používání celých slov, jmenovitě označeními dnů v týdnu. Dodatková tabulka E 8e vyznačuje úsek, pro který platí značka, pod níž je tabulka umístěna. Žalobce při seznámení s podklady řízení předložil grafické provedení značky s označením E 8b. V prvostupňovém i v napadeném rozhodnutí se používá údaj o umístění dodatkové tabulky E 8e. Podle názoru soudu je podstatné, že žalobce dne 1. 8. 2022 byl při prohlížení fotografických záběrů seznámen s tím, jaká dodatková značka se na místě přestupku nacházela. Nesprávné označení této značky správním orgánem I. stupně, coby zřejmá nesprávnost, v průběhu řízení nezpůsobuje nezákonnost v podobě porušení práva být prokazatelně seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí ani odnětí

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

jedné instance ve správním řízení a tedy porušení práva na spravedlivý proces. Neexistence údaje o délce parkovacího úseku na dodatkové značce E 8e nepředstavuje porušení vyhlášky č. 294/2015 Sb., poněvadž v popisu této značky v příloze se přímo nestanoví, aby u této značky byl zachycen údaj o počtu metrů. Podle § 3 odst. 7 vyhlášky č. 294/2015 Sb. platnost informativních značek označujících parkoviště končí 5 m před hranicí nejbližší křižovatky, není-li způsob a uspořádání dovoleného stání vyznačen vodorovnými dopravními značkami nebo není-li platnost informativních značek označujících parkoviště ukončena jiným způsobem. V posuzované věci parkovací úsek ohraničuje vodorovné dopravní značení.

39. K namítanému porušení čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod v důsledku nemožnosti žalobci konzultovat s odborníkem na dopravní právo význam dodatkové tabulky E8b se žalovaný vyjádřil na straně 9 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že za situace, kdy z podání žalobce ze dne 1.8.2022, kde informoval správní orgán I. stupně, že si chce vyžádat právní pomoc, nebylo zřejmé, čeho se tato pomoc má týkat a kdy v podání ze dne 3.8.2022 vyjádřil svůj názor ohledně uváděné dodatkové tabulky, tedy před vydáním rozhodnutí, nelze hovořit o porušení práva na právní pomoc, pokud ji žalobce o vlastní vůli před zasláním uvedeného podání správnímu orgánu nevyhledal. S hodnocením uvedené námitky se soud ztotožnil a ve shodě s žalovaným má za to, že k porušení čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod v daném případě nedošlo.
40. Domnívá-li se žalobce, že jsou dopravní značky umístěny nesprávně, zdejší soud konstatuje, že tomu nic nespovídá. Dopravní značka IP 13c „*Parkoviště s parkovacím automatem*“ s dodatkovou tabulkou s textem „*Po-Pá 08 – 20 h nebo s platným parkovacím oprávněním*“, dodatkovou tabulkou s označením parkovacího úseku P5-3516, dodatkovou tabulkou E 8e „*Úsek platnosti*“ a s vodorovným značením V 10d „*Parkovací pruh*“, je umístěna u strany pozemní komunikace, které se úprava parkování týká, a obsahuje vhodné doplňkové tabulky, z nichž je zcela zřejmé, za jakých podmínek je parkování povoleno a na jaký úsek pozemní komunikace tato úprava dopadá. Dopravní značka úpravy parkování platí pro stranu pozemní komunikace v daném směru jízdy. Jak správně zdůraznil žalovaný na straně 8 napadeného rozhodnutí, na příjezdu na Kříženeckého náměstí z ulice Lumíerů je osazena svislá dopravní značka C 4a „*Přikázaný směr objíždění vlevo*“, přičemž při respektování dopravního značení řidič motorového vozidla vjede do parkovacího úseku objetím ostrůvku na Kříženeckého náměstí, načež má předmětné dopravní značení viditelně před sebou. Parkování ve zpětném směru coby důsledek opomenutí znemožnění odbočit vlevo nevede k možnosti se neřídit tímto dopravním značením. O tom, že neztotožněný řidič zastavil a stál na zřetelně a správně označeném místě, na něž se vztahuje povinnost uhradit parkovací poplatek, čímž porušil svou povinnost řídit se dopravními značkami vyplývající z § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, tak nemůže být pochyb. Soud konstatuje, že byl dodržen požadavek plynoucí z § 2 odst. 1 vyhlášky č. 294/2015 Sb., podle kterého se svislé dopravní značky umísťují tak, aby byly pro účastníky provozu na pozemních komunikacích, pro které jsou určeny, včas a z dostatečné vzdálenosti viditelné.
41. Jako nedůvodnou posoudil soud rovněž námitku žalobce týkající se nemožnosti uhradit parkovací poplatek. Žalobce v této souvislosti namítal, že v celém parkovacím úseku Filmařská parkovací automat chybí a ani na značce IP13c a na dodatkových tabulkách není uvedena poloha parkovacího automatu příslušejícího k danému parkovacímu úseku a rovněž zde absentuje způsob, jak parkování zaplatit. K této námitce považuje soud za potřebné uvést, že povinnost umístění parkovacího automatu v daném parkovacím úseku ani jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

viditelnost z místa stání vozidla nevyplývá z žádného právního předpisu. Svislá dopravní značka IP13c, na které je vyobrazen i symbol parkovacího automatu pak účastníkovi silničního provozu sděluje, že v dané oblasti se nachází parkovací automat. Na tomto automatu je pak, je uveden způsob zaplacení parkovacího poplatku. Jak uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, je v daném případě parkovací automat instalovaný přímo na Kříženeckém náměstí, a to ve vzdálenosti 45 m od místa, kde bylo zachyceno vozidlo žalobce. Tuto skutečnost žalobce nerozporoval.

42. Žalobce dále namítal nezákonný postup úředníků správního orgánu I. stupně, který spatřoval v tom, že úředníci prováděli úkony správního řízení v době, kdy proti nim podal námitku podjatosti a tato ještě nebyla nadřízeným dotčených úředníků vyřešena. Námitku podjatosti je třeba podat, jakmile se účastník řízení dozví o důvodu zakládajícím pochybnosti o nepodjatosti. Musí ji uplatnit ihned, nemůže vyčkávat na průběh řízení a podle toho, kam řízení směřuje, ji uplatnit, či nikoliv. Otázku, zda byla námitka podjatosti uplatněna včas, je nezbytné posoudit vzhledem ke konkrétním skutkovým okolnostem případu. Nejprve je třeba posoudit, kdy se o důvodu vyloučení úřední osoby účastník řízení dozvěděl, poté zvážit, zda námitku s těmito důvody uplatnil, jakmile se o těchto důvodech dozvěděl. Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobce přišel do osobního kontaktu s Ing. R. P. dne 9. 3. 2022, když se dostavil na pracoviště správního orgánu I. stupně ve věci řízení o dopravním přestupku. Téhož dne zaslal starostce Městské části Praha 5 na dotyčného stížnost na chování pro neumožnění pořízení zvukové nahrávky, námitku podjatosti s těmito důvody však nevznese, byť důvod uplatněný dne 1. 8. 2022 byl fakticky stejný. Žalobci nic nebránilo uplatnit námitku podjatosti Ing. R. P. s uvedenými důvody již dne 9. 3. 2022, její vznesení až dne 1. 8. 2022 soud ve shodě s žalovaným považuje za opožděné, kdy v souladu s ustanovením § 14 odst. 3 správního řádu se k takové námitce nepřihlédne. Za této situace byl Ing. R. P. oprávněn rozhodovat o námitce podjatosti uplatněné proti Ing. R. K., čímž jí vydané prvostupňové rozhodnutí netrpí nezákonností. Žalobce se mylí, pokud má za to, že odvolání proti rozhodnutí o námitce podjatosti má odkladný účinek. O námitce podjatosti se rozhoduje formou usnesení, přičemž úprava v § 76 odst. 5 správního řádu, podle níž odvolání proti usnesení nemá ze zákona odkladný účinek, má coby lex specialis aplikační přednost před obecnou úpravou suspenzivního účinku odvolání v § 85 odst. 1 správního řádu.
43. Žalobcův argument, že se nemohl dopustit přestupkového jednání, neboť žalovaný ani Městská část Praha 5 nemají živnostenské oprávnění k provozování placeného parkoviště, není důvodný. Na základě ustanovení § 23 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb. vydala Rada hlavního města Prahy Nařízení č. 19/2017 Sb. hl. m. Prahy, kterým se vymezují oblasti hlavního města Prahy, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy. Účelem zavedení zón placeného stání je regulace parkování na území hlavního města. Vymezení oblastí v hlavním městě k užití za cenu sjednanou jako jeden z nástrojů k řešení dopravy na území hlavního města Prahy je ve veřejném zájmu. Nejedná se o podnikatelský záměr, ale o právo obce, stanovené zákonem, k jehož uplatnění není vyžadováno žádným právním předpisem živnostenské oprávnění.
44. K namítané nezákonnosti zjišťování přestupků soukromou firmou soud uvádí, že usnesením Rady hlavního města Prahy č. 2472 ze dne 9. 9. 2014 k Zásadám pro zřizování zón placeného stání na území hlavního města Prahy byla Technická správa komunikací hlavního města Prahy pověřena k realizaci činností správy zón placeného stání prostřednictvím dodavatelů služeb provozu těchto zón vybraných na základě výběrových řízení v souladu se zákonem

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

o veřejných zakázkách. Smlouva o dodávce služeb monitoringu zón placeného stání byla uzavřena se společností ELTODO, jež neprovádí zaměřování vozidel, nýbrž toliko monitoruje polohy zaparkovaných vozidel. Vozidla společnosti ELTODO mají namontovaný fotografický systém snímající všechna zaparkovaná vozidla v zónách placeného stání, poté se v automatické aplikaci porovnávají zaznamenané registrační značky s údaji o parkovacích oprávněních a provedených úhradách parkovacích poplatků. Vyhodnocování dodržování pravidel v zónách placeného stání náleží Městské policii hlavního města Prahy, již společnost ELTODO předává předmětné údaje z aplikace. Společnost ELTODO nezkoumá podezření ze spáchání přestupků, a tedy nijak neprovádí výkon veřejné správy nad dodržováním pravidel silničního provozu. Námitka je nedůvodná.

45. Pokud se jedná o námitku nepřezkoumatelnosti fotografií z důvodu nepoužití stanoveného měřidla k určení času jejich pořízení, ztotožnil se soud s názorem žalovaného, že při monitorování parkovacích zón nejde o měření. Jestliže nedochází k určení hodnoty žádné měřené veličiny, nemusí technické zařízení používané společností ELTODO vykazovat parametry dle § 3 písm. b) zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, v platném znění. Jak již bylo uvedeno výše, společnost ELTODO pro monitorování zón placeného stání používala vozidla s namontovaným fotografickým systémem, který snímá všechna zaparkovaná vozidla v zónách placeného stání. Řidič monitorovacího vozidla neprovádí výběr fotografovaných vozidel, fotografický systém je plně automatizován, čímž se zcela vylučuje možnost manipulace s pořízenými záběry. Spisový materiál obsahuje fotodokumentaci zachycující dopravní značení, která byla pořízena při monitoringu ve dnech uvedených v oznámení přestupků. Pokud se jedná o námitku nepřezkoumatelnosti fotografií, neboť jsou pouze na papíře bez jakéhokoliv důkazu o původnosti a nezmanipulování, jedná se o zcela obecné tvrzení žalobce. V průběhu správního ani soudního řízení nepředložil žalobce žádný důkaz, který by fotodokumentaci založenou ve spise jakkoli zpochybňoval.
46. S ohledem na shora uvedené závěry neshledal soud důvodným návrh žalobce na doplnění dokazování vznesený při jednání soudu. Skutkový stav zjištěný správními orgány považuje soud za dostatečně důkazně podložený a následně správně právně vyhodnocený.

VI.

Závěr a náklady řízení

47. Soud na základě shora uvedeného posouzení žalobních námitek neshledal žalobu jako důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
48. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož náhrada nákladů řízení přísluší tomu, kdo měl ve věci úspěch. Žalobce neměl ve věci úspěch, žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. září 2024

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.